

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ТЕХНІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ЛУЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ»**

ЗАТВЕРДЖЕНО
Голова приймальної комісії
ТФК ЛНТУ

О. І. ЕРАСИМЧУК
2025 р.

ПРОГРАМА

для проведення співбесіди
з української мови для вступу на навчання
за освітньо-професійним ступенем «фаховий молодший бакалавр»
на основі повної загальної середньої освіти

Розглянуто та схвалено на засіданні
приймальної комісії
ТФК ЛНТУ
протокол № 7 від «07» квітня 2025 р.

Луцьк – 2025

I. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Завдання вступної співбесіди для абітурієнтів складено на основі діючої програми зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО), що затверджена наказом Міністерства освіти і науки №1513 від 04 грудня 2019 року. Співбесіда проводиться на основі повної загальної середньої освіти з української мови для вступу за освітньо-професійним ступенем «фаховий молодший бакалавр, вона передбачає опанування абітурієнтами основних розділів української мови: фонетики, графіки, орфоепії, орфографії, лексикології, фразеології, будови слова, словотвору, морфології, синтаксису та стилістики.

Систематизація, поглиблення навичок з тем, які зазначені вище, є важливим етапом у формуванні майбутнього здобувача освіти, адже вільне і грамотне володіння рідною мовою у професійній та діловій сферах є актуальним завданням сучасної освіти.

Вступник має продемонструвати знання теорії української літературної мови, зокрема її лексики, фонетики, морфології, синтаксису, стилістики та правил пунктуації. Крім того, він повинен виявити достатній рівень практичного володіння як усним, так і письмовим мовленням.

II. ПЕРЕЛІК ТЕМ НА СПІВБЕСІДУ

Розділ 1. Фонетика і графіка. Орфоепія і орфографія

Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними

частинами мови.

Розділ 2. Будова слова, словотвір і орфографія.

Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Розділ 3. Лексикологія і фразеологія

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Розділ 4. Морфологія і орфографія

Поняття про самостійні і службові частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична

роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Службові частини мови.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням і морфологічним складом (первинні, вторинні; прості, складні і складені). Правопис прийменників разом, окремо, через дефіс.

Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності. Правопис сполучників разом і окремо.

Частка як службова частина мови. Формотворчі, заперечні і модальні. Написання то-, бо-, -от, таки-. *Не* з різними частинами мови.

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Розділ 5. Синтаксис і пунктуація

Словосполучення. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Поняття про **речення**. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення).

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом та присудком. Тире між підметом і присудком. Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами; Речення зі звертанням. Речення із вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному

реченні.

Складнопідрядне речення: його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні, слова, як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Способи відтворення чужого мовлення.

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Розділ 6. Стилїстика.

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.

ІІІ. ЛІТЕРАТУРА

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О., Дідух Т., Чукіна В. ЗНО 2022 Українська мова та література. Власні висловлення. – Київ: Грамота, 2021. – 72 с.
2. Білецька О. Українська мова: збірник тестових завдань для підготовки до ЗНО та ДПА. -Тернопіль: Підручники і посібники. - 352 с.
3. Витвицька С. Українська література ЗНО 2022. Комплексне видання. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2021. – 480 с.
4. Заболотний О., Заболотний С. Українська мова та література ЗНО 2022. Повний курс. Типові тестові завдання Комплект. – Київ: Літера ЛТД, 2021. – 592 с.
5. Літвінова І., Гарюнова Ю., Тищенко З., Бутко С. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Підготовка до ЗНО. –

Харків: Ранок, 2020. – 384 с.

6. Стислий огляд основних змін у новій редакції «Українського правопису» (2019). Режим доступу:
<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/osnovnizminy%202019.pdf>
7. Терещенко В., Головань Г., Сергєєва Н., Кривопуст Н. Українська мова. Комплексна підготовка до ЗНО. – Київ: Генеза, 2021. – 256 с.
8. Український правопис. – К.: НВП «Видавництво “Наукова думка” НАН України, 2019. – 391 с. Режим доступу:
<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovlpravo.pdf>

IV. ПЕРЕВІРКА Й ОЦІНЮВАННЯ

Співбесіда з української мови для всіх освітньо-професійних програм проходить разом з математикою за шкалою оцінювання.

Абітурієнт отримує комплекс із 23 завдань (12 з української мови по 1 балу за кожне, та 11 з математики – 9 завдань по 1 балу та 2 завдання по 2 бали), які охоплюють усі розділи шкільного курсу з української мови та математики (5 – 11 класів). Шкала оцінювання інтегрована разом з комплексом завдань з української мови. За співбесіду з предметів «українська мова» та «математика» виставляється одна оцінка.

Комплекси завдань дозволяють динамічно визначити рівень засвоєння абітурієнтами теоретичного матеріалу й уміння його застосовувати на практиці та відповідно корегувати цей рівень. Співбесіда активізує пізнавальну діяльність абітурієнтів, сприяють розвитку в них уміння концентруватися, робити правильний вибір, обґрунтовувати відповідь.

Комплекси завдань потребують надання однієї правильної відповіді.

На проведення співбесіди з двох предметів відводиться 15 хвилин. Час на виконання завдань – 60 хвилин.

Комплекс з української мови – 12 завдань з однією правильною відповіддю серед запропонованих варіантів. Комплекс з математики – 11 завдань з однією правильною відповіддю на серед запропонованих варіантів. Часткове виконання

завдання з математики, які оцінюються у 2 бали (наприклад, якщо абітурієнт правильно знайшов один з двох коренів рівняння або розв'язків системи рівнянь) оцінюється 1 балом.

Мінімальна кількість балів («позитивна оцінка») для участі в конкурсному відборі – 100 балів (5 балів за співбесіду). «Негативна оцінка» ухвалюється рішенням Приймальної комісії, якщо абітурієнт не набрав 100 балів (1-4 бали за співбесіду). Загальна кількість балів – 100 (від 100 до 200). Максимально можлива кількість балів становить 200 (25 балів за співбесіду).

Таблиця переведення кількості набраних балів, обрахованих за 25-бальною шкалою, у шкалу 100-200

Кількість набраних балів за 25-бальною шкалою	Кількість набраних балів за 200-бальною шкалою
5	100
6	105
7	110
8	115
9	120
10	125
11	130
12	135
13	140
14	145
15	150
16	155
17	160
18	165
19	170
20	175
21	180
22	185
23	190
24	195
25	200

Голова предметної комісії
з української мови

Мар'яна НІПРУК

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Роман КШАНОВСЬКИЙ